ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

318ΟΝ

Τοὺς ἐκύτταξε πρῶτον ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων, ἐσκέφθη ἐπειτα, παρέμεινε πρὸς στιγμὴν σκεπτικὸς καὶ ἐπειτα ἠρώτησεν·

—Ἔμαθα, μωρὲ παιδιά, πῶς εἰσαστε λησταφυγόδικοι καὶ σκοπεύετε νὰ αἰχμαλωτίσετε ἕνα κάποιο γέρο Μανιάτη. Εἶναι ἀλήθεια;

Ἐκεῖνοι ἐκύτταξαν ἐκπληησσόμενοι τὸν ξένον, ὁ ὁποῖος ἐγύφιζε μίαν σκέψιν των, τὴν ὁποίαν εἰς κανένα δὲν εἶχον ἐκφρασθῆ. Καὶ ἐπειτα ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν ἀπήντησεν.

—Ἀλήθεια εἶνε..

—Τὸ ξεύρω καὶ γ' αὐτὸ ἤρθα ἐδῶ.

—Καὶ σὺ ἀ εἶσαι ;

—Τίποτε. Μὰ σκοπεύω αὐτὰς τῆς ἡμέραις νὰ μπῶ μέσα στὸ Ἑλληνικό. Λοιπὸν παιδιά! Ἀντὶ νὰ πιάνετε τοὺς δικούς μας νὰ σφάξετε Ἕλληνας, νὰ δλάπετε πατρώτας, νὰ λησταεύεται δικά μας χρήματα, ἔρχεσθε νὰ πάμε μαζὶ στὸ Ἑλληνικὸ γιὰ κάποια δουλειά μου καὶ νὰ ξαναγυρίσωμεν ὕστερα καὶ πάλι στὸ τούρκικο νὰ πολεμήσουμε γιὰ τὴν πατρίδα μας, νὰ σφάξουμε Τούρκους νὰ πάρουμε χρυσάφι τούρκικο ;

Ἐπαιόπησε πρὸς στιγμὴν, ἐκύτταξε τοὺς σιωπῶντας λησταφυγόδικους καὶ ἐπανέλαβε.

—Εἶνε κρίμα, μωρὲ παιδιά, νὰ τὰ δάλετε μὲ τοὺς δικούς μας. Μ' αὐτὸ ποὺ ἠσκοπεύσετε νὰ κάμετε θὰ χύσετε αἷμα ἀδελφικό, θὰ ἀρπάξετε χρυσάφι Ἑλληνικό, Ἕλληνας θὰ δασανίζετε, πατρώτας σας θὰ καταστρέψετε. Ἑλληνοποῦλες θὰ κάνετε ὀρφανὰ καὶ σ' δλη σας τὴ ζωὴ δὲν θὰ ἀκούτε ἄλλο τίποτα παρὰ τὸ ἀνάθεμα αὐτῶν ποὺ καταστρέψατε, τὴς κατάρες τῶν μανγάδων ποὺ θὰ χάσουν παιδιά των καὶ τῶν γυναικῶν ποὺ θὰ χάσουν τοὺς ἄνδρας των.

Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει, Οἱ τρεῖς λησταφυγόδικοι ἤκουον σιωπῶντες καὶ ὡσεὶ αἰσχυνόμενοι.

Ὁ ἕνας δὲ ἐξ αὐτῶν, σὰν νὰ ἤθελε νὰ δικαιολογῆθῆ πρὸς τὸν Θόμου διὰ τὰς ἀπορράσεις των δ' ταν ἐκεῖνος ἐσώτησε διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ἀπήντησε.

—Δὲν φταῖμε μεῖς ἀν γίναμε φυγόδικοι κ' ἂν σκεπτώμασε νὰ αἰχμαλωτίσουμε, νὰ ἀρπάξουμε, νὰ καταστρέψουμε.

Μήπως ἐμεῖς τὸ θέλαμε ; Μήπως ἐμεῖς τὸ ἐπιδιδάξαμε ;

—Δὲν σᾶς ρώτησα ἀν φταῖτε ἢ ὄχι, πατρώτες μου, εἶπε μὲ μειλίχιον ὕφος ὁ Θόμιος. Οὔτε σᾶς κατηγόρησα, οὔτε σᾶς ἐπαίνεσα, οὔτε σᾶς εἶπα δῶ ἔχετε δίκηο ἢ ἄδικο γιὰ ὅσα κάνατε καὶ γιὰ ὅτι σκοπεύετε νὰ κάνετε. Δὲν κατηγορῶκανέναν ἐγὼ αὐτὴ τὴ στιγμὴ. Ἐὰν σεῖς ἢ ἄλλοι ἐφταίξανε, σὲ μένα δὲν ἔχετε νὰ δώσετε λόγο καὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρμόδιος νὰ τὸ ἐξετάσω.

—Τί ἤθελες λοιπὸν νὰ εἴπῆς μ' αὐτὰ τὰ λόγια τὰ πικρὰ ποὺ μᾶς εἶπες ;

—Ὅτι μιὰ καὶ δγήκατε στὸ κλαρί, δὲν πρέπει νὰ χτυπήσετε πατρώτας, καὶ λησταεύετε δικούς μας, νὰ σφάξετε Ἕλληνας.

—Πῶς θὰ ζήσουμε λοιπόν, ἀφοῦ στὴν κοινωνία δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ ζήσουμε σὰν τίμιοι ἄνθρωποι ;

—Ὁ Θόμιος ἐγέρθη τότε. Ἔδειξε πέραν μακράν, δαθύτερα, πρὸς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη καὶ εἶπε·

—Ἐεῖθ, ὡς πέρα μακρυά, εἶνε τὰ χώματα τῆς σκλαδωμένης πατρίδας μας. Οἱ ἀδελφοί μας δαρυαναστενάζουν κάτωἀπὸ τὴν φτέργαν τῶν Τούρκων καὶ δογγάνε γιατὶ χυτιῶνται ἀπὸ θηρία ἀνήμερα. Τὰ χώματα τῆς σκλαδωμένης ἀκόμα πατρίδας μας, δάφνται δλόκνα μὲ αἷμα γερόντων, ὀρφανῶν, γυναικῶν, γρηῶν ποὺ μόλις φρατιῶνται σιὰ πόδια τους.

—Καὶ ποιὸς τοὺ σφάζει ; ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς λησταφυγόδικους.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια.

Ὁμιρόσιχα

Ἐκδρομὲς ἐπὶ ἐκδρομῶν χθὲς στὰ γύρω ἀκρογιάλια.
—Μεγάλη ἰδία κίνησις παρετηρήθη στὴ Ναύπακτο.

—Ὅπου ἐπέπεσαν ὡς ἐξ ἐφόδου οἱ κουρεῖς καὶ κομμωταί.

—Εὐτυχῶς ἄνευ... τῶν ψαλλιδιῶν καὶ ξυραφιῶν τους.

—Γιατὶ δπῆρχε φόδος τότε μὲ τὸ παροιμιῶδες κέφι ποὺ ἐπεκράτησε νὰ διεξήγετο καὶ κομμὰ γιαντρομαχία.

—Οἱ ἐκδρομεῖς πέρασαν καλὰ κ' ἐμεῖς... ὅσα γιὰ καίγονται.

—Δηλαδὴ τὸ τελευταῖο ἰσχύει γιὰ δσους λουροκάτηκαν μένοντας στὴ Πάτρα.

—Ἡ ὁποία τοὺς περιποιήθηκε μὲ τὸ παραπάνω μὲ τὸ φλογερὸ της καμίνι τὴν 35 περίπου δαθμῶν.

—Ὅσοι πάλι τράδηξαν στὶς ἀκρογυαλιές, δρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ξεσκάσουν γιὰ καλά.

—Κολύμπι, δρεξῆ, ὕπνος ὑπὸ ρομάντζα καὶ γλένια τρικοδέρτα.

—Ἐπὶ πλέον καὶ ἕνα θαλασσινὸ ταξιδάκι ὑπὸ τὴν ἀπαλὴ πνοὴ τοῦ ἐλαφροῦ μπάτη.

—Ἀκόμη κ' δσοι δὲν πῆγαν νὰ δηλώσουν συμπετοχὴ ἐπίσημα σὲ δοργανωμένες ἐκδρομές, ξεκίνησαν μὲ διάφορα μεταφορικὰ γιὰ τὴν ἐξοχή.

—Ἕνα παράδειγμα.

—Δυὸ παρέες συμπολιτῶν ἀγαπζδήσαν ἀνὰ μιὰ βαρκούλα καὶ τράδηξαν γιὰ κοντινὰ ἀκρογιάλια.

—Κάποια τέτοια πῆγε μέχρι τὴ Μαραθιά καὶ μιὰ ἄλλη στὸ Δόγγρο.

—Ἡ θάλασσα λοιπὸν ἄρχισε νὰ ἀναταράζεται ἀπὸ τὰ κύματα τῶν κωψομένων συμπολιτῶν μας.

—Ὁ Ὀρειδατικὸς στὸν Δίνο.

—Μιὰ ἐκδρομὴ μαγευτική καὶ μιὰ ἀνάβεσι ἐν συνδυασμῷ μ' αὐτὴν μεγαλειώδης.

—Δήλωσαν ἀρκετοὶ φίλοι τῆς ὁμαίδου συμμετοχή.

—Κι' ἀσφαλῶς ἀξιο θὰ γυρίσουν μὲ τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις.

—Ποῦ τόσο σπάταλα χαρίζετ πάντοτε κάθε ἐξόρμησις τοῦ συμπαθοῦς συνδέσμου.

—Ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, κατὰ τὶς ἐκεῖθεν ἀφηγήσεις, ἐσημείωσε τὸ πανηγύρι τοῦ "Ἀη Συμιοῦ στὸ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ (ἀρ. 15)

ΟΡΙΖΤΙΩΣ :

1.—Μικρὸ ὄνν ἀστέρας τοῦ κινηματογράφου. Ἐκεῖ τηγαίνουν οἱ Δημοτικαὶ (.).
2.—Δὲν ἔξακούω. —Νότα μουσικῆς.
3.—Μέρος τῆς θρησκευτικῆς.
4.—Μικρὸ πολύκι. —Τίτλος ἀνατολίτου εὐνέος (γεν.).
5.—Ὄχι (ἀδιάφορα! γαλ.). —Κατάφασις.
6.—Ἐρυθρὸς ἀνήμης καὶ Θεὸς τοῦ πολέμου. —Νότα βυζαντινῆς μουσικῆς.
7.—Σύμφωνο τῆ ἑλλην. ἀλφαβήτου δπως γράφει. —Προφήτης.
8.—Γνωστὸ μίαν μάχην ἐν Γαλλίᾳ. —Ἀρὴ (ἀδιάφ.).
9.—Πρόσωπο τοῦ Παῦλ. Διαθήκης —Ὁ ὀρχηγὸς τῆς μαύρων.

ΚΑΤΩΣ :

1.—Μεγάλη ἀλίς τραγωδός.
2.—Τὰ τρόγν. —Ρέβμα.
3.—Τὴν μετρίζοντα. οἱ μαραγκοί. —Νότα βυζαντινῆς μουσικῆς.
4.—Ἐκεῖ εὑρέτο τὸ χρυσόμαλλον δέρας.
5.—Ποταμὸς Γαλλίας.
6.—Συμπεριπατικὸς ἀνύπεσμος.
7.—Τὸ λέμε διὰ τὸ πρωταγωνιστάς νέος (γαλ.).
7.—Μυθηστόρημα Γάλλου ἀββᾶ καὶ γνωστὴ δ.
8.—Βασίλισσῆς Σερβίας περίφημος διὰ τὰ ἀδάλα καὶ τὰ τραγικόν της τέλ. —Ἔχουμε δδο.
9.—Δὸο φωνᾶ. —Ἐντροπή.

Μᾶς ἀπεστ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Κρεῖκ.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΡ. 13

	1	2	3	5	6	7	8	9
1			Ο	Γ	Ι	Ο	Σ	
2	Μ	Α	Ο	Ο	Κ	Α	Λ	
3	Ε	Π	Ο	Υ			Χ	
4	Ν	Α	Β	Ρ	Α		Λ	Α
5	Ο	Ξ	Α	Ο	Λ	Μ	Ο	Σ
6	Υ		Λ	Υ			Σ	Ι
7		Β		Ν		Μ		Λ
8	Ε	Ρ	Ω	Ι	Α	Ο	Σ	
9	Ν	Ε	Α		Α	Β	Α	Ξ

Μεσολόγγι.

—Δὲν μπορεῖ ἄλλωστε νὰ γίνῃ κ' ἄλλο ἀφοῦ ὁ προσδευτικὸς δήμαρχος γείτονος ἔδαλε καὶ ἔκει!... Ἀδρά του.

—Φυσικὰ τοῦτο εἶνε ἄξιος θερμῶν ἐπαι

ΜΙΚΡΑ ΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Αἱ ἀπαντ. εἰς τὰς χθεσινὰς ἐρωτήσεις μας

51.—Τὸ δρεβέρεστ τῶν Ἰμαλαΐων ἔχει 29,141 πόδας.
52.—Ἡ Κα νία, Νεβάδα, Γιούτα, Ἀρ., Νέον Μεξικόν, μέρος τοῦ ὁπαδα καὶ τὸ Ὀλάτομν.
53.—Τὸ 179
54.—Ὁ Ἀλ νος συγγραφεὺς Κοῦπερ.
55.—Ἡ Ἀθ
56.—Ἡ μεγ ἔρα ἀρτηρία τοῦ ἀνθρωπ ὀματος.
57.—Χιροχ
58.—Ὁ Ἴορ.
59.—Ὀργανῆς φυσικῆς δι' οὗ μετρεῖται ἡ ἔνασις τοῦ ἀτμοῦ.
60.—Τὸ Ἰρ

Αἱ σημ ἐρωτήσεις :

61.—Ποία τῆς Γερμανίας εἶνε μέγιστον βιβλιοπωλεῖον οἰκο
62.—Ποῖος ὁτε ἐφεῦρε τὸ ἀλεξικέραυ
63.—Ποῖος μος Γάλλος συγγραφεὺς ἀπέθανε τὸ
64.—Ποῖος εσε τὴν ὀπεραν «Οἱ δύο ὀρφοι»
65.—Τί εἶν λιον ;
66.—Τί πλ ν Ἐχουν αἱ νῆσοι Ἀγγουδία
67.—Τί μ μβάνει ὁ κυβερνήτης τ ὁλιτείας Νιοῦ —Τζέρζ ;
68.—Τί ἤτ στόριος ;
69.—Πότε ὁ ποίων ὑπεγράφη ἡ συ τοῦ Νεγύῳ ;
70.—Ποῖος πρωτεύουσα τῆς πολιτεία τάνας ;

Αἱ ἀπαν εἰς τὰς ἄνω ἐρωτήσεις θὰ ευθοῦν εἰς τὸ ἀριανὸν μας.

ΑΝΤΙΠΤΗΣ ΠΑΤΡΕΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΝΔΡΕΑΣ» τὴν 35

Δευτέρα πάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββα 5 μ. μ. δέχεται τοὺς ἀπόρ ιατικοὺς καὶ ὑπόπτους δερ

Ὑγιεινὴ

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΑΙ Ο ΠΥΡΕΤΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τώρα, ἐπειδὴ παραδεχόμεθα ὅτι μικρόβια καὶ βακτηρίδια καὶ τοξίνα ἐρεθίζουν τὸν ὀργανισμὸν καὶ διώχνουν τὰ ἀξια ἀπὸ τὴν περιφέρειαν πρὸς τὸ κέντρον, ἄρα τὸ ἀσαστικὸν δίδανα καὶ ὁ ἐγκέφαλος θερμαίνονται περισσότερον. Ἐπὶ πλέον ὁ ἐρεθισμὸς αὐτὸς ἀναγκάζει καὶ τὴν κάρδιαν νὰ καταβάλλῃ μεγαλειτέρανἐνέργειαν. Ἐν τοιαύτῃπεριπτώσει τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκη ἀποβολῆς τῶν ἐρεθιστικῶν τούτων αἰτίων. Καὶ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν ἔξω τοῦ ὀργανισμοῦ κατορθώνεται μὲ τὸ νὰ πίνῃ ὁ ἄρρωστος πολὺ νερὸ διὰ νὰ δεύτερον ἐντοιούτεριον τὰ νεφρὰ του καὶ νὰ ἐκβάλλουν τὰς τοξίνας. Ἐπὶ πλέον χρειάζεται καὶ ὁ ἄρρωστος καὶ αὐτὸς συντελεῖ εἰς τὴν ἐκβολὴν τῶν περιττῶν οὐσιῶν.

Ἐδῶ εἶναι ἡ θέσις νὰ εἴπω ὅτι ἐσχάτως πολὺ μεγάλη σημασία δίδεται εἰς τὴν ὑγιεινὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος πρὸς θεραπευτικὸν σκοπόν.

Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθη ἡ ἐπιστήμη νὰ προκαλέσῃ θερμοκρασίαν 104 καὶ 105 βαθμῶν διὰ τῆς προκλήσεως ἐλιδοῦς πυρετοῦ ἢ ἐλονοσίας καὶ ἐπιτυχῶς ἐπὶ χρονίας βλάβης ἀπὸ τὴν μεγάλην κοινωνικὴν νόσον Προήχθη κάποια βελτίωσις ἄλλα ὄχι πολὺ ἱκανοποιητική. Κι' δι' αὐτὸ οἱ ἐρευνητικαὶ ἐπιστήμονες, ἠλεκτρολόγοι καὶ ἰατροί, κατεσκεύασαν μηχάνημα ἠλεκτρικὸν ποὺ αὐξάνει μέχρι καὶ 106 βαθμῶν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος, ἀν τὰ κεντρικὰ ὀργανικὰ συστήματα τοῦ ἔχουσι καλῶς Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ζητοῦν νὰ θεραπεύσουν θορυβάπαυτα συμπτώματα ὀρισμένων νόσων, Ὥστε βλέπετε ὁ ποίαν πορείαν καὶ ἐξέλιξιν καὶ ἐφαρμογὴν ἔλαβε ὁ πυρετός Ἐννοεῖται ὅτι ἡ φύσις ἐφρόντισε μόνη της καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει βάλῃ κάποιο νευρικὸν κέντρον ποὺ ὀνομάζεται «κέντρον ρυθμίσεως τῆς θερμότητος».

Τέλος δὲον ἀφορᾷ τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, ὄχι τὴν ἔνεκα ἀρρωστειας ἀλλὰ ἔνεκα ἐπιδράσεως καυστικοῦ ἡλίου, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ὑπερβολὴν αὐτῆς. Διότι πολλαὶ εἰς εὐπαθεῖς ὀργανισμοὺς ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἡμιπληγίαν, αἰμορραγίαν ἐγκεφαλικὴν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

Τὸ συμπέρασμά μου εἶναι ὅτι οἱ ἔχοντες πυρετὸν δὲν πρέπει νὰ τὸν φοβοῦνται. Μόνος ὁ ἰατρὸς τὸν θὰ κανονίζῃ τι πρέπει νὰ γίνεται

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Φαρμακεῖα νυκτὸς

Βαγενᾶς Κωνστ. Μαιζῶνος 90 β. Ἀρβανίτης Κωνστ. Στ. Βουλγάρεως 34 (Γερανέτκα) Κανελλόπουλος Κωνστ. Καρόλου—Ρ.Φερραίου. Κουρλαμπᾶς Σ. Ἀγ. Ἀνδρέου 36 γ.

Θεάματα

ΑΥΡΙΚΟΝ. (Θέασις Ἀργυροπούλου—Σαντορινιαίου). Σήμερον 2 παραστάσεις. Ἀπογευματινὴ μὲ ἀμὰς 15 καὶ 8 «Σατανᾶς» καὶ ἑσπερινὴ ὥρα 10 1)2 τὸ μεγαλόφρυγμα τοῦ Σούνερμαν «Μάγδα».

ΖΕΝΙΘ. Σήμερον ἕνα ἔργον δ. περδολικοῦ ρομαντισμοῦ «Μόσχα Σαγκάη» μὲ τὴν Πόλαν Νέγρη.

ΟΥΦΑ. Ἀπόψε τὸ «Τάρας Μπούλμπα». τὸ δυνατὸ ἔργον τοῦ Χάρυ Μπώρ. Εἰσ. δρ. 7.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. Σήμερον μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ θιάσου «Ἡ Γυναῖκα τοῦ Δρόμου»

ΕΛΛΑΣ. Σήμερον ὁ γνωστὸς ἀνδρικελόπαικτης Ἀθανασούλας δίδει «Ναύαρχος καὶ ζωγράφος» ἀληθῆς θρίαμβος. Τιμαὶ 6—5.

ΜΑΡΟΥΔΑ. Ὁ καραγκιοζοπαίκτης Νστὲνς Θεοδωρόπουλος δίδει «Ὁ Καραγκιόζης Δικηγόρος».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. (πλησίον Μαρούδα) Σήμερον τὸ Δόν Ἥλιας Κολοκύθας καὶ τὸ τρελοκομεῖον. Ἀπογευματινὴ «Ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου».

ΚΗΛΗ

Ἀάσης μορφῆς (Σύγκι-πέαμο) τάσεις στομάχου, σπλάγχνων, νεφρῶν, ἐντέρων, μήτρας κ.λ.π. κ.λ.π.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ

δι' ἐπιστημονικῆς ἐφαρμογῆς ἐλαστικῶν Κηλεπιδέσμων καὶ Ζωνῶν κατὰ τὸ ὁποδεῖγμα τῶν κορυφαίων Γάλλων ἰατρῶν Le Moumac-Lanel Banner

κατασκευαζομένων εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν Ἐργαστήριον τοῦ κ.

ΖΩΗ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

87—Κανακάρη—87 ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Σπεύσατε οἱ πάσχοντες ἐκ τῶν ἀνωτέρω παθήσεων.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΡΟΚΗΜΙΑΣ

ΑΡΤΕΜ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ-ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ Ὁδὸς Πατρέως 9

Τὰ τελευταῖα φιγουρίνια γυναικείων φορεμάτων παλοῦνται στὸ Πρακτορεῖον ξένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν

Θ. ΚΙΤΣΑΝΟΣ

Ἁγίου Νικολάου 1

ΕΝΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

ΥΠΟ ΑΓΚΑΤΑ ΚΡΙΣΤΙ

55ΟΝ

Καὶ αὐτὸς ὁ Φουρνὲ δὲν εἶχε καθόλου προχωρήσει. Φανάζομαι πὼς σὺ θὰ ἔχῃς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες ἀπὸ μᾶς ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πὼς προτιμᾷς νὰ μὴ μιλᾶς μέχρις ὅτου ναταλήξῃ σὰ θετικὰ ἀποτελέσματα.

—Μὲ κοροϊδεύετε ; Κάνω ὅ,τι μπορῶ. Προχωρῶ σιγὰ-σιγά, ἀλλὰ μὲ τάξη καὶ μέθοδο.

—Εὐχαριστοῦμαι νὰ σ' ἀκούω. Μίλησέ μου λίγα γιὰ τὴ μέθοδο ποὺ μεταχειρίζεσαι.

Ὁ Πουαρὸ χαμογέλασε.

Βγάζει ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὴ τσέπη του ἕνα φύλλο χάρτου καὶ λέγει :

—Ὡρίστε. Ἔκαμα ἕνα μικρὸ κατάλογο. Κατὰ τὴ γνώμην μου, μιὰ δολοφονία εἶναι μία πράξις ποὺ δικαιοῦται ἐπὶ τῇ προόψει καὶ ποιου ἀποτελέσματος. Ἀπὸ τὰ τώρα δὲν μπορῶ νὰ σοῦ πῶ συγκεκριμένος ποιὸς εἶναι ὁ ἔνοχος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Ἄννα Μοριζό

Στὶς δέκα καὶ μισὸ τὴν ἄλλη ἡμέρα, ὁ μελαγχολικὸς Φουρνὲ ἐπισκέφθη τὸν Πουαρὸ στὸ γραφεῖο του καὶ τὸν ἐχαιρέτησε δὰ θερμῆς χειραψίας.

Τώρα φαινόταν πιὸ ζωηρὸς ἀπὸ ἄλλες φορές.

—Κύριε, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ μιὰ λέξη. Νομίζω δτι ἀντελήφθην ἐπὶ τέλους δτι ἤθελατε νὰ μᾶς δώσετε νὰ καταλάδουμε σχεικῶς μὲ τὴν ἀνακάλυψη τοῦ δέλους.

—Ἀ !

Τὸ πρόσωπο τοῦ Πουαρὸ ἀπθρίαστε.

—Ναί, ἐξηκολούθησε ὁ Φουρνὲ, πέρυσιας ἕνα κάθισμα, ἐσκέφθηκα καλὰ τὰ λόγια σας καὶ εἶπα στὸν ἑαυτό μου : Εἶναι ἀδύνατον νὰ διεπράχθῃ τὸ ἔκλημα δπως ἐμεῖς ὑποθέτουμε. Ἐξ ἄλλου εἶδα μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀναφορᾶς ποὺ ἔκαμα δάσει τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τόπου τοῦ γεγονότος καὶ τῆς γνώμης ποὺ ἐκφράστε δσον ἀφορᾷ τὸ δτληρημένο δέλος.

Ὁ Πουαρὸ τὴν ἄκουγε μὲ προσοχή.

Ὁ Φουρνὲ ἐξακολούθησε.

—Εἴπατε στὸ Δονδῖνον τὰ ἑξῆς : Γιατὶ νὰ εὑρέθη τόσο κατεστραμμένο τὸ τόξο, καθ' ἕξῃ στιγμὴν ἦτο τόσον ἁπλὸ γιὰ ποταχθῇ στὸ κενὸ ἀπὸ τὴν ἀνεμιστῆρα τοῦ ἀεροπλάνου : Ἐγὼ δμως ἔχω τὴν ἑξῆς γνώμη : Ὅτι τὸ τόξο τὸ ἔκρυψε ὁ δολοφόνος γιατὶ ἤθελε νὰ τὸ ἀνακαλύψουν.

—Μπράβο λέγει ὁ Πουαρό.

—Καὶ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ δτι ἀπροχώρησα στὶς σκέψεις μου. Γιατὶ ὁ δολοφόνος ἤθελε νὰ ἀνακαλύψουν τὸ τόξο ; Κατὰ τὴ γνώμη μου : διότι δὲν ἐχρησιμοποίησε τὸ τόξο.

—Μπράδο ! μπράδο ! Μ' αὐτὸ ἀκριδῶς τὸ φρικὶ τὰ δλέπω καὶ ἐγὼ τὰ ἴ.ράγματα.

—Καὶ προχωρῶντας στὶς σκέψεις μου εἶπα : Ἐὰν ὁ δολοφόνος δὲν ἐχρησιμοποίησε τὸ τόξο γιὰ ἀνακάλυψη τὸ δέλος, θὰ ἐχρησιμοποίησε κανένα ἄλλο πρᾶγμα. Κανένα ἀντικείμενο ποὺ ἕνας ἄνδρας ἢ μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ τὸ φέρῃ στὸ σπίτι του χωρὶς νὰ ὑποκινήσῃ ὀδὲ τὴν ἐλαχίστη περίεργεια. Ἀμέσως τὸ μυαλό μου ἐπήγτε στὸ κατάλογο ὅπου εἶχαν καταγραφῆ ὅλα τὰ ἀντικείμενα ποὺ ἔφεραν μαζί τους οἱ ἐπιδάται τοῦ ἀεροπλάνου «ὁ Πομπηΐος». Δυὸ ὑπεκίνησαν τὴ ἐπρασοχὴ μου : ἕνα τὸ ἢ λαΐδο Χόρμπουρο ἄγρεκ μαζί δυὸ πίπες καὶ τὸ δτι οἱ ἀρχαιολόγοι Ντυπόν, πατέρας καὶ γυιός, εἶχαν ξαπλώσει ἑπάνω στὸ τραπεζὶ διάφορες πίπες ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ καῦδδοι.

Ὁ Φουρνὲ ἔκαμε μιὰ μικρὴ παύση καὶ παρετήρησε τὸν Πουαρό, ὁ ὁποῖος ἔμενε ἀκίνητος.

ΑΥΡΙΟΝ Ἡ Συνέχεια

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ Κ. Κ. Π. ΣΑΝΛΑΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΖΟΥΑ

45ΟΝ

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Μορνὸ θυμήθηκε τὸ ραντεδοῦ ποὺ εἶχε δόσει μὲ τὴ κόμησσα Ἴλ Χὰν καὶ σκέφθηκε δτι ἦταν ὥρα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σαλόνι τῆς Μαντθλεῖῃ. Ἀπεχώρησε λοιπὸν χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ τὸν Λουδοβίκο—Βοναπάρτη, ὁ ὁποῖος συνωμίλοῦσε σὲ μιὰ γωνία τοῦ σαλονιοῦ μὲ τὸν Περσιγνὸ καὶ τὸν Ντρουὲν ντὲ Λουΐς.

Στὴν αὐλὴ τοῦ ξενοδοχείου, δλέπει τὸν Γριτσέλλι ὁ ὁποῖος ἔχοντας τὰ χέρια σὲ τσέπες, παρατηρόσυε μὲ περιέργεια τὴν ἄμαξα τοῦ πρίγκηπος—πρεσβευτοῦ καὶ τὸν ἐρώτησε γιατὶ ἦταν ζεζεμένη.

—Προχγουμένως, ἀπήντησε ὁ ἀσυνομλός, ἕνα ἀπὸ τὰ ἄλογα ἔριξε μὲ μιὰ κλωτσιὰ μιὰ λάντζα στὴν ἀμάξης. Γιὰ νὰ εἶμαστε ἔσιμος τὴν ὥρα ποὺ θὰ δγῇ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἔστειλαν στὸν Κεραμικὸ ἕνα πρόσωπο γιὰ νὰ φέρῃ μιὰ λάντζα καὶ τὴν ἀντικαταστήσουμε.

Καὶ ρίγνοντας ὁ Γριτσέλλι ἕνα δλέμμα στὸν προδιάλαιο, προσθέτει μὲ κάποια ἀνησυχία :

—Δὲν πρέπει αὐτὴ νὰ κατεδῇ τώρα !

Ἀλλὰ μ' ἕνα χαμόγελο ποὺ πρόδιδε κάποια δόση εἰρωνείας καὶ μὲ μιὰ χειρονομία, ὁ κόμης Μορνὸ τὸν καθησυχάζει.

—Ὁ πρόεδρος—σὲ διαδεδαιῶ θ' ἀργήσῃ πολὺ νὰ κατεδῇ ἀπόψε. φαίνεται πὼς τὸ ἄρεσε πολὺ μέσα στὸ σαλόνι τῆς πριγκηπίσσης Ἀν ἤθελε νὰ φύγῃ αὐτὴ τὴ στιγμὴ, μποροῦσα νὰ τὸν μεταφέρω ἐγὼ μὲ τὸ ἁμάξι μου στὸν Κεραμικό.

Ὁ Γκριτσέλλι κατέδασε τὰ μάτια, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμιὰ ἀπάντησι. Ἔπειτα ὁ Μορνὲ τὸν ἐχαιρέτησε καὶ ἀνεδαίνοντας στὴν ἁμαξά του, ἀνεχώρησε.

***

Τώρα, στὸ σαλόνι τῆς Μαντθλῆς ὁ κύριος Καμεράτα συνωμίλει μὲτὴν δεσποινίδα Εὐγενία τοῦ Μοντέγο, ἡ ὁποία εἶχε ἐγκαταλείψει πιὰ τὴ συνοχρωὰ τοῦ πρίγκηπος—πρόεδρου.

—Φαίνεσθε λυπημένος, κύριε, τοῦ λέγει. Δόστε μου τὸ χέρι σας καὶ πᾶμε νὰ καθήσουμε σ' ἐκεῖνον τὸν καναπὲ γιὰ νὰ τὰ ποῦμε λιγάκι.

Ἐνθουσιασθεὶς ὁ Καμεράτα δὲ πάκουσε.

—Πόσο εὐχαριστοῦμαι, λέγει ἡ Εὐγενία μὲ ὄψος φλάρεσκο, νὰ δρίσκωμαι κοντά σας φαίνεται πὼς εἶσθε ἔνας ἀπὸ τοὺς καλλίτερούς μου φίλους. καίτοι ἐγνωριστήκαμε ἐδῶ καὶ λίγες ἡμέρες.

—Ἐγνωριστήκαμε, δεσποινίς, ἀπὸ τὶς 28 Μαΐου ἀκριδῶς.

—Μά, ἐνθουσιάσθε καὶ τὴν ἡμερομηνία! Τί μνήμη ποὺ ἔχετε!

Ὁ Καμεράτα ἀπήντησε.

—Ἐλπίζω, πὼς δὲν θὰ τὸν λησμονήσω ποτέ.

Ἡ νέα κολακαύτρικε πολὺ ἀπὸ τὶς τελευταῖες αὐτὲς λέξεις.

—Καὶ παρετήρησα ἐξακολούθησε ἡ Εὐγένεια, τότε ποὺ συναντηθήκαμε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Γκίν δτι φαισκόσασε ἐπάνω σ' ἕνα μελαγχολικὸ ἄλογο. Στὴ πατρίδα μου στὴν Ἱσπανία λέγεται πὼς τέτοια ἄλογα φέρουν τὴν εὐτυχία. Ὁ ἐσωμολόγος Καμεράτα τὴς ἀπαντᾷ χαμογελαστὰ.

—Καὶ αὐτὴ τὴν εὐτυχία τὴν ἔζησα δταν σέ εἶδα καὶ σ' θεαύμασα.

Ἡ νέα φάνηκε πὼς εὐχαριστήθηκε πολὺ ἐπειδὴ τοῦ εἶχε κάμει τόση ζωηρὴ ἐ